

Scopul soliei 1888

Marti, 12 iunie 2007

Gili Cârstea

Am observat o oarecare preocupare legată de recunoașterea faptului că solia 1888 trebuie primită înainte ca evenimentele finale să se desfășoare conform profeției. Unii se întrebă sincer dacă generația prezentă nu ar putea ajunge cumva la puritatea evangheliei, la cunoașterea adevărului prezent, fără să mai apelăm la solia 1888.

Răspunsul meu este că se poate. Chiar acum mulți oameni descoperă evanghelia și vor fi mântuiți. De asemenea, mântuiți vor fi și oameni din toate generațiile care nu au avut acces la adevăr. Nu aceasta este problema noastră.

Solia 1888 a fost trimisă acestui popor spre a-l pregăti să participe la încheierea marii controversă. Fără această încheiere, timpul trece și da, între timp unii vor fi mântuiți, dar rebeliunea lui Satana va continua netulburată, iar oamenii vor fi tot mai înclinați să creadă că aici este împărăția lui Dumnezeu, și că sarcina lor este să îmbunătățească condițiile de viață pe acest pământ, sub administrația diavolului și sub domnia păcatului și a morții. Deja mulți savanți adventiști se implică în tot felul de cauze sociale, ba chiar în politică, sperând să facă aici o lume mai bună. Mișcarea ecumenică urmărește același lucru: Aducerea împărăției lui Dumnezeu pe pământ prin unirea tuturor religiilor pe baza elementelor comune.

Dumnezeu dorește să spună omenirii că un asemenea proiect este irealizabil, deoarece diavolul s-a așezat în templul lui Dumnezeu dându-se drept Dumnezeu, ceea ce va duce omenirea la dezastru. De aici nevoia unei solii care să lumineze pământul cu slava lui Dumnezeu, spunând Babilonului spiritual că a ajuns locuința (cortul, templul) demonilor, și că nu Dumnezeu este obiectul închinării și al mărețului fast religios practicat în lume.

Solia îngerului al treilea urmărește tocmai să producă un popor capabil să înțeleagă această viziune, și hotărât să o comunice lumii indiferent de consecințe.

Tragedia este că acest popor special, chemat la o atât de înaltă responsabilitate, a fost el însuși amăgit să se întoarcă la închinarea unui Hristos fals, și astfel nu mai poate spune lumii nimic despre căderea Babilonului, nimic despre pășările necurate și urâte care au pus stăpânire pe locul locuinței lui Dumnezeu. Viziunea despre acest eșec uluitor s-a împlinit la literă:

“M-am întors să privesc la mulțimea care rămăsese plecată înaintea tronului. Ei nu știau că Isus a plecat de pe acel tron. Se părea că Satana s-a așezat pe tron, încercând să ducă mai departe lucrarea lui Dumnezeu. Am văzut cum ei priveau spre tron și se rugau: Tată, dă-ne duhul Tău. Atunci Satana a suflat peste ei influența lui nesfântă. În ea era lumină și multă putere, dar nu bucurie, dragoste și pace. Scopul lui Satana era să-i țină în amăgire, și să-i atragă înapoi, să-i înșele, pe copiii lui Dumnezeu.”

Și urmăriți cu câtă ușurință i-a reușit stratagema:

“Am văzut cum unul câte unul părăseau gruparea celor ce se rugau lui Isus în Sfânta Sfintelor, și se alăturau celor plecați înaintea tronului, unde imediat primeau influența nesfântă a lui Satana” (Day Star, 14 martie 1846).

După 1888, când Duhul Sfânt a fost împiedicat să pregătească un popor pentru proclamarea soliei îngerului al treilea, unul câte unul ne-am întors la nimicurile teologiei populare, la învățăturile începătoare ale îndreptățirii prin credință (pe care unii le dezbat și acum) și am dat cu piciorul soliei de adevăr prezent despre sanctuar și neprihănirea lui Hristos.

Acum, cu cine să încheie Dumnezeu lucrarea Sa? Cine să meargă să spună lumii că Babilonul este condus de spirite necurate, când noi am întors spatele lucrării lui Hristos în Sfânta Sfintelor? Cine să spună lumii că se închină fiarei, când noi facem eforturi de-a dreptul caraghioase de a ne cățăra în cârca ei?

Lucrarea lui Dumnezeu se va încheia când un popor va deveni total interesat de onoarea lui Hristos mai mult decât de mântuirea personală, va deschide ușa inimii pentru unirea dintre divin și uman, și va reuși astfel să observe vasta amăgire spiritistă care a cuprins lumea, făcând-o să creadă că se închină lui Dumnezeu.

Acesta a fost, este și va fi scopul soliei 1888.